

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 8 kwietnia 2014 r.,
sprawy **S. M.**,
skazanego z art. 284 § 2 k.k.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę,
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 27 września 2013 r.,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B.
z dnia 21 czerwca 2013 r.,

postanowił

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) zwolnić skazanego od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne;**
- 3) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. – Kancelaria Adwokacka – kwotę 442,80 zł (czteryście czterdzieści dwa i 80/100), zawierającą 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – sporządzenie i wniesienie kasacji.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy, wyrokiem z dnia 21 czerwca 2013 r., skazał S. M. za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał go do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Sąd Okręgowy, po rozpoznaniu w dniu 27 września

2013 r. apelacji obrońcy skazanego, zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji, łagodząc wymierzoną skazanemu karę pozbawienia wolności do 8 miesięcy; w pozostałym zakresie utrzymał wyrok w mocy.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego złożył obrońca skazanego, podnosząc w niej zarzut naruszenia: art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. Ponadto kwestionował on również sposób sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego wyroku, które było jego zdaniem dotknięte „wadą realnej niedokładności”.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Podzielić przy tym należy stanowisko prokuratora zawarte w odpowiedzi na kasację.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, w sprawie nie doszło do naruszenia art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. Sąd odwoławczy rozpoznał bowiem wszystkie zarzuty apelacji, co znalazło swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Co do sposobu sporządzenia samego uzasadnienia, Sąd Najwyższy również nie miał zastrzeżeń.

Obrońca stawiając zarzut naruszenia przez Sąd *ad quem* art. 433 § 2 k.p.k., w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. nie sprecyzował, na czym naruszenia te miałyby polegać. Poza szerokim zacytowaniem zarzutów apelacyjnych, w treści uzasadnienia kasacji nie sposób jest znaleźć jakiegokolwiek wyjaśnienie, w jaki sposób zostały one wadliwie rozpoznane. Nie może stanowić z pewnością takiego wyjaśnienia cytowanie wyjętych z kontekstu całości części uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Wyjaśnieniem takim nie jest również w realiach niniejszej sprawy lakoniczne twierdzenie, abstrahując od możliwości kwestionowania ustaleń faktycznych w postępowaniu kasacyjnym, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwolił na przypisanie skazanemu sprawstwa przestępstwa. Znamiennym jest, że autor kasacji zarzuca Sądowi odwoławczemu, że ten w uzasadnieniu swojego wyroku szeroko przedstawia poglądy orzecznictwa i doktryny prawnej, które nijak nie zostały przełożone na realia niniejszej sprawy. Otóż zarzut taki można stawiać, ale nie uzasadnieniu Sądu *ad quem*, a przedmiotowej kasacji. Poza tym krytyczne

odniesienie się do zarzutów apelacyjnych nie może przesądzać samo przez się, o czym zdaje się obrońca zapominać, o uznaniu zarzutów kasacyjnych za zasadne. Stanowisko strony musi być uargumentowane w sposób jasny i jednoznaczny. W przeciwnym wypadku, w sytuacji gdy Sąd *ad quem* rozpoznał sprawę co do zasady prawidłowo, środek zaskarżenia może być potraktowany jedynie jako nie mogąca przynieść żadnego skutku polemika z treścią zaskarżonego orzeczenia.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy potraktował przedmiotową kasację jako bezzasadną w stopniu oczywistym, skutkującym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. skazany został zwolniony od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego ze względu na sytuację majątkową związaną z pobytem w zakładzie penitencjarnym.

Na podstawie art. 616 § 2 pkt. 2 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r.- Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 j.t.), na rzecz obrońcy skazanego z urzędu, adw. M. B., zasądzono kwotę 442,80 zł, w tym podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie przedmiotowej kasacji.